

gets overvejelser vedrørende gennemførelse af konfrontationer, jf. nedenfor pkt. 4.2.2. I det følgende gennemgås nogle punkter, som politiet bør være opmærksomme på i forbindelse med gennemførelsen af fotoforevisning (fotokonfrontationer).

Ved den type fotoforevisning, hvor vidnet gennemser et stort antal fotografier af tidligere straffede, er der i princippet ingen figuranter. Enhver udpegning betyder således, at den pågældende er en potentielt mistænkt, medmindre den pågældende i den konkrete situation har et sikkert alibi. Det kan derfor være vanskeligt at udskille troværdige vidner. Ved anvendelsen af denne efterforskningsmetode må man derfor være særlig opmærksom på de risici, der er forbundet hermed, herunder risikoen for, at en uskyldig bliver udpeget som mistænkt.

Politiet bør i øvrigt altid være opmærksom på, hvordan udpegningsen foregår, og hvor sikker vidnet er i sin udpegning, herunder om den udpegede person er genkendt som gerningsmand, eller om vidnet har udtaget den afbildede person som »type«. Der bør som hovedregel gøres en bemærkning i rapporten om, hvordan udpegningsen er foregået.

Ved anvendelse af fotoforevisning bør politiet endvidere være opmærksom på, at der kan opstå en vis træthed hos vidnet, når de ser mange fotografier. Fremvisning af færre billeder er således mere hensigtsmæssigt med henblik på at fastholde vidnets opmærksomhed. Dette er tilgodeset ved de gældende administrative forskrifter, hvorefter billeder af tidligere gerningsmænd, hvis der er tale om grovere forbrydelser, opdeles efter forbrydelseskategorier. Ved sådanne forevisninger er det imidlertid særlig åbenbart, at alle er potentielt mistænkte, og man derfor bør være særlig opmærksom på den risiko, der er forbundet hermed.

Selv om vidnet tidligere har fået forevist et fotografi af den mistænkte, vil det ikke være udelukket at gennemføre en konfrontationsparade eller anden form for konfrontation. Bevisværdien af en sådan konfrontation vil imidlertid som hovedregel være væsentlig ringere end i de tilfælde, hvor vidnet ikke forinden har haft mulighed for at se et fotografi af den mistænkte. Om Strafferetsplejeudvalgets forslag vedrørende fremgangsmåden ved gennemførelsen af konfrontation henvises til pkt. 4.2.2. nedenfor.

Det vil i alle tilfælde være ønskeligt, at der i politirapporten redegøres for de nærmere omstændigheder ved forevisningen, således at det kan indgå i de videre overvejelser, om der ved den anvendte fremgangsmåde har været mulighed eller risiko for (ubevidst) påvirkning af vidnerne,

Udvalget har endelig fundet anledning til at pege på behovet for, at der i administrativt fastsatte regler om fremgangsmåden ved forevisning af personfotografier fra politiets fotosamlinger til personer uden for politiet optages en bestemmelse om, at personer, der får adgang til at se politiets fotosamlinger, skal gøres bekendt med, at en videregivelse af oplysninger om, at en bestemt person er optaget i fotosamlingen, kan være strafbar efter straffeloven.

Der henvises i øvrigt til bet. 1298/1995, s. 21-42. Opmærksomheden henledes i den forbindelse på, at reglerne vedrørende fotoforevisning i betænkningens lovudkast findes i §§ 754 a-754 e. De tilsvarende regler i lovforslaget findes i §§ 812-816.

3.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan i det hele tilslutte sig Strafferetsplejeudvalgets forslag til regulering af politiets anvendelse af fotoforevisning. Efter Justitsministeriets opfattelse har udvalget fundet den rette balance mellem hensynet til en effektiv kriminalitetsbekæmpelse og hensynet til den krænkelse, en fotoforevisning kan indebære.

Justitsministeriet er også enig med udvalget i, at der er behov for at fastsætte administrative regler om fremgangsmåden ved forevisning af personfotografier fra politiets fotosamlinger. Justitsministeriet vil i den forbindelse nærmere overveje de af udvalget rejste spørgsmål.

Strafferetsplejeudvalgets forslag til generelle regler om fotoforevisning giver efter Justitsministeriets opfattelse anledning til at overveje, om der er behov for at foretage en ændring af *retsplejelovens § 1017 b, stk. 2*, der bl.a. giver politiet adgang til at offentliggøre fotografier af forurettede i sager om forbrydelser mod kønssædeligheden. Udvalget har ikke overvejet en ændring af denne bestemmelse.

Efter § 1017 b, stk. 1, er det strafbart i forbindelse med omtale af en sag om forbrydelser mod kønssædeligheden at give offentlig meddelelse om navn, stiling eller bopæl på den forurettede eller på anden måde at offentliggøre den pågældendes identitet. Efter § 1017 b, stk. 2, er bestemmelsen i stk. 1 ikke til hinder for, at politiet offentliggør den forurettedes identitet, når dette findes påkrævet af hensyn til sagens opklaring eller i øvrigt til berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse. Politiet har således i disse tilfælde bl.a. adgang til at offentliggøre fotografier af den forurettede.

På baggrund af de foreslåede regler om en generel lovregulering af politiets adgang til at foretage foto-